

paa, at saalænge den ikke er svækket, maa den respecteres. Den er ialfald en meget stærk Støtte for Nødtigheden af min Mening, men denne er iøvrigt, foruden paa selve Dommen, ogsaa støttet paa den daværende Kammeradvocats Udtalelse. (Brock: Han kjendte ikke Documenterne.) Det ærede Medlem siger, at han kjendte ikke Documenterne; det skal jeg om et Døgn komme til. Jeg støtter mig dernæst paa den endelige Afgjørelse, som Indenrigsministeren har givet Sagen. Jeg troer, at, naar man veier Autoriteterne hver paa sin Side, kommer der en meget god Balance, og at Begjæringen maaskee snarest vil tynges ned til den Side, jeg staaer paa. Hvad det angaaer, at Kammeradvocaten ikke kjendte Documenterne, da kan jeg ikke føle mig overbeviist om, at det deraf skulde fremgaae, at Kongens Mening ikke er tydeligt udtalt i Loven. Der staaer ikke i den kongelige Resolution, at Forholdet skulde ordnes paa den Maade, at Forpagteren ikke skulde kunne skræve sig Overdragelsesretten, men der forlanges kun, at der skulde en Bestemmelse om Overdragelsen ind i Loven; og naar en saadan Udtalelse fremkommer ledsaget af et af Hs. Majestæt underskrevet Exemplar af Loven, saa forekommer det mig sandsynligt, at det maa være det rigtige, correcte Udtryk for Hs. Majestæts Mening, som indeholdes i den af ham underskrevne Lov. Er der nogen Overensstemmelse tilstede, saa forekommer det mig sandsynligt, at den maa ligge i den Resolution, som Cabinetssecretæren har affattet, og som er fulgt tilbage med den af Kongen underskrevne Lov. Jeg skal indskrænke mig til denne Udtalelse, idet jeg forøvrigt ikke skal indlade mig paa den juridiske Fortolkning.

J. Andersen: Jeg vil tillade mig at opholde mig lidt ved et Spørgsmaal, som er blevet omtalt, men hvormed jeg ønskede lidt nærmere Forklaring. Den ærede Ordfører henviser til den Bestemmelse i § 4, som taler om Testamente. Jeg har ikke kunnet forståe den saaledes, at Forpagteren skulde have Lov til ved Testamente at indsætte en ham aldeles uafhængende Person til Arving, men kun saaledes, at naar han ikke blandt sine Arvin-

ger havde valgt, hvem der skulde overtage Gaarden, saa kom Paragraphens Bestemmelse til Anvendelse. Jeg har ikke forstået det saaledes, at Forpagteren kunde indsætte Peer eller Poul eller hvilken som helst Krybskytte i Godseierens Gaard, thi saa kunde Loven jo let blive omgaaet paa den Maade, at, naar Forpagteren ikke længer vilde blive ved Gaarden eller ikke længer kunde blive der, saa tog han en Bestyrer og gjorde et Testamente, hvorefter denne Bestyrer blev hans Eftermand, og det selv om det var en Person, som Godseieren paa ingen Maade vilde have i sin Gaard. Saa troer jeg, at den Bestemmelse, der er foreslaaet af min Medforslagsstiller og mig, er bedre, thi den sikker dog mod en saadan Omgaaen af Loven. — Den ærede Ordfører kom til at fremhæve, at Forslaget under Nr. 4 vilde fremkalde billige Villaaer for Forpagterne. Det troer jeg dog neppe vil blive Tilfældet; thi Bortforpagteren kan ikke, idet han bortforpagter Gaarden, vide, om der vil komme saadanne Personer tilstede som de, til hvem Forpagteren ifølge Forslagets § 3 har Ret til at overdrage Forpagtningen. Han veed altsaa alligevel ikke, naar han faaer Eiendommen tilbage. — Den ærede sidste Taler bemærkede, da han forrige Gang havde Ordet, at han ansaa det for urigtigt, at vort Forslag kom til Afstemning i to Dele. Det er ganske vist en Selvfølge, at, hvis den første Deel forkastes, kan den sidste ikke komme under Afstemning. Det blev imidlertid af den ærede Ordfører klart indviklet, at den sidste Bestemmelse, den om Creditors Ret, ikke havde Noget med den Første at gøre, og jeg skal kun henholde mig dertil. — Endnu skal jeg kun sige — da Forhandlingerne i Udvalget gjentagne Gange ere blevene trukne frem, haaber jeg, at det ogsaa maa være mig tilladt at gøre en Bemærkning derom —, at det er ganske vist, at der i Udvalget kom en Overenskomst tilstede, hvorefter man lod dette Spørgsmaal ligge. Det staaer tydeligt i Betænkningen, at Flere af os ansaa det for aldeles afgjort, at Forpagteren havde denne Ret; men da vi havde Sagen til 2den Behandling, blev det med stor juridisk Dygtighed fra samme Side som idag fremhævet, at dette Spørgsmaal er uklart.